

Şair Sızısı

— Bulem hatun · 05 Ekim 2015

ŞAİR SIZISI;

Neden gamla yas tüter şu dünyanın bacası

Kafana takmadıkça şiir olup akmıyor.

Uzak, çok uzaklarda bir mazlumun acısı

Canını yakmadıkça şiir olup akmıyor...

Düş kurarken bahara erip irem bağına

Düşüverirsin birden örümceğin ağına

Doğarken bile dostum dişini tırnağına

Azmedip takmadıkça şiir olup akmıyor..

Kim yolcusu değil ki hayat denen süreğın

Güvendiğın dağların, dayandığın direğın

Tufana maruz kalıp bulanmadan yüreğın

Üstte gök çökmedikçe şiir olup akmıyor...

Bazen seni saftirik yerine koysalar da

Maskeli münafıklar gıybete doysalar da

Arkandan kuyu kazıp dibini oysalar da

Temelden sökmedikçe şiir olup akmıyor...

Deva umduklarının dertlerini eşmesi

Çile ile sabırın bir an'da birleşmesi

Merhamet etmeyenin kurur gönül çeşmesi

Kaynaktan çıknadıkça şiir olup akmıyor...

Ego durumlarının başı dertte saygıyla

Yaşıyor sanır insan varoluşsal kaygıyla

Aşk denilen nüveyi besleyerek sevgiyle

Gözüne bakmadıkça şiir olup akmıyor...

Ne uzaydan gelenler ne cin ne şeytan-peri

Akıl ve yürek işi bilmeli her eseri

Pahası az olsa da kutsaldır alın teri

Çalışıp dökmedikçe şiir olup akmıyor...

Ak basma kara basma her lafa kulak asma

Esaret felakettir olsa da altın tasma!

Hürriyet büyük nimet, sakın keyfinden kasma

Surları yıkmadıkça şiir olup akmıyor...

Yaşlanmaya adaydır doğan her Allah kulu

Dönüşe izin vermez çıktığın hayat yolu

En yüksek kariyerin ' İhtiyarlık Okulu! '
Belini bükmedikçe şiir olup akıyor...
Ne kadar yaşasan da kurulmayacak turşun
Hepimizin nasibi ham bezden üç- beş arşın
Kalem uzun namlulu, farzet ki harfler kurşun
Kafana sıkmadıkça şiir olup akıyor...

.....

Bulem hatun, 2/10/ 2015, İSTANBUL-Kartal